

I, 5, II, 363. Z. f. d. K. d. M. 4, 491. fg. Burn. Intr. 445. fgg. Hiouen-tsang I, 223. WASSILJEV 34 u. s. w. TĀMAN. 56. 59. 61. 67. 78. 295.

वैभाष्य n. = विभाषा 3) WASSILJEV 218. 266. 270.

वैभीतिक adj. vom Vibhītaka kommend u. s. w. gaṇa रत्नतादि zu P. 4, 3, 154. Kīṭh. 11, 5. Āṇv. 9, 7, 7. Suṇa. 1, 215, 12. Würfel Āpast. 2, 25, 12.

वैभीदक adj. dass. TS. 2, 1, 5, 7. Shapv. Br. 3, 8, 4, 4. ÇĪKṢH. 14, 22, 15.

वैभूतिक adj. von विभूति Vjutr. 173.

वैभूतसं विभूजस Padap.; wohl von विभूतसु m. patron. des Trita RV. 10, 46, 3.

वैभाज्ञ (von विभाज् und विभाज्) 1) m. a) N. pr. einer Welt: वैभाज्ञा (विभाज्ञा सूर्यस्य NĪLAK.) नाम ते लोका दिवि भास्ति (सति die neuere Ausg.) सुदर्शनाः । यत्र बार्हस्पति नाम पितरो दिवि विभूतः ॥ HARIV. 974. Verz. d. Oxf. H. 39, b, 41. — b) patron. Vishvaksena's, Sohnes des Brahmadatta, HARIV. 1273. — c) N. pr. eines Berges MĀK. P. 56, 13. 57, 12. — 2) n. a) N. pr. eines Götterhaines TĀK. 1, 1, 65. HĀ. 124. Verz. d. Oxf. H. 191, a, 38. HARIV. 1250 (auf den Fürsten Vibhrāga zurückgeführt). VP. 169. MĀK. P. 55, 2. — b) N. pr. eines Teiches im Hain Vaibhrāga HARIV. 1250. — वैभाज्ञा: VP. 213 fehlerhaft für वैराज्ञा:.

वैभाज्ञक n. = वैभाज्ञ 2) a) Bṛā. P. 5, 16, 15.

वैम adj. (चतुर्थर्थेषु) von वेमन् gaṇa संकलादि zu P. 4, 2, 75; vgl. 6, 4, 144.

वैमतायन (von विमत) gaṇa श्रीकृष्णादि zu P. 4, 2, 80. Davon adj. (चतुर्थर्थेषु) वैमतायनक ebend.

वैमतायन (von विमत) und davon adj. वैमतायनक ebend. v. 1.

वैमत्य (von 2. विमति) 1) m. oxyt. patron. gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 151. — 2) n. proparox. nom. abstr. gaṇa दृढादि zu P. 5, 1, 128. Meinungsverschiedenheit RĪĀ-TAR. 3, 528 (मुख्यामात्यवैमत्यं zu lesen). 5, 462. 7, 1412. 8, 2838.

वैमद adj. (f. ई) zu Vimada in Beziehung stehend, von ihm stammend AIR. Bn. 5, 4, 6, 19. RV. PĀT. 8, 11. 17, 25.

वैमर्न adj. von वेमन् P. 6, 4, 167. Schol.

वैमनस्य n. nom. abstr. von विमनस् gaṇa दृढादि zu P. 5, 1, 128 (वैं). Entmutigung, Niedergeschlagenheit, Gefühl der Unlust, des Missvergnügens AV. 5, 21, 1. MBh. 3, 14794. 9, 2786. 12, 7860. 13, 6085. 14, 680. ÇIK. 79, 38. Dhṛṭas. 72, 5. Bṛā. P. 10, 54, 50. MĀK. P. 55, 20 (pl.).

वैमन्य adj. von वेमन् P. 6, 4, 168. Schol.

वैमल्य (von विमल) n. Reinheit, Lauterkeit, Klarheit Suṇa. 1, 187, 20. इन्द्रियाणाम् 2, 240, 9. (लक्ष्मीः) वैमल्यमेति कुर्यादिव कुताशशोचि Spr. 2486. वेशं MĀK. P. 22, 39. प्रसादि ऽर्थवैमल्यम् Śin. D. 251, 14.

वैमात्र (von विमातर) adj. von einer anderen Mutter stammend Ā-ṭiḥ. im ÇKDr. R. 3, 54, 4. भ्रातर Stiefbruder 27, 17. 53, 19. 5, 32, 14. Schol. zu ÇĪKṢH. 14, 39, 7. — Nach Vjutr. 167 Verschiedenheit oder Reihe; इन्द्रियवैमात्रता 38. वैमात्र als Bez. einer best. hohen Zahl 179. Mēl. asiat. 4, 639.

वैमात्रैय (wie oben) adj. dass. gaṇa शुभादि zu P. 4, 1, 128. AK. 2, 6, 2, 25. H. 546. KULL. zu M. 8, 116.

वैमानिक 1) adj. (f. ई) in dem विमान genannten palastähnlichen Wagen der Götter fahrend: मरुतः Rām. 6, 1. पुण्यकृतः 10, 47. तापसा यत-

यो विप्रा ये च वैमानिका गणाः M. 12, 48. त्रयस्त्रिंशच्च वै देवास्तथा वैमानिका गणाः MBh. 3, 171. सुरगणाः Varān. Bn. S. 48, 60. VP. 96. सुराः Bṛā. P. 4, 12, 33. देवी 10, 81, 27. m. pl. Bez. best. himmlischer Wesen und der Götter überh. H. 89. Schol. Verz. d. Oxf. H. 117, a, 33. Mani-viśā. 51, 7. KATHIS. 118, 98. Bṛā. P. 3, 15, 17. 23, 41. 33, 15. 8, 23, 26. 10, 33, 24. ० स्त्री 8, 15, 20. ० विमोक्तन RĪĀ-TAR. 5, 370. sg.: पुण्यतये पितृषु वैमानिक (so ist nach KERN zu lesen) इवाम्बरात् 8, 1297. Bei den Gāina eine Klasse von Göttern, die wieder in zwei Unterabtheilungen zerfällt, in die Kalpabhava und Kalpātita, H. 92. fgg. — 2) adj. (vom vorhergehenden) die Götter betreffend: सर्ग so v. a. die Schöpfung der Götter LiĀa-P. bei Muia, ST. IV, 325. — 3) wohl n. N. pr. eines heiligen Badeplatzes MBh. 13, 1709.

वैमित्रा (von 2. वि + मित्र) f. N. pr. einer der 7 Mütter Skanda's MBh. 3, 14396.

वैमुक्त adj. das Wort विमुक्त enthaltend: अघ्याय, अनुवाक P. 5, 2, 61.

वैमुख्य (von विमुख) n. Abneigung, das Nichtswissenwollen von Jmd oder Etwas, Widerwille RĪĀ-TAR. 1, 6. भवद्वैमुख्यमेव चेत् 8, 697. ० भा- 6, 322. अग्र्यः (subj.) 2, 157. तणादिमुख्यमायासि संमुख्यं यासि च तणात् । न हेतुं कंचिदीति पशुप्रायाः पृथग्ज्ञानाः ॥ 8, 898. 1401. युवयोर्नास्ति वैमुख्यं संप्राप्ते दानवैरपि HARIV. 5388. न च तो युद्धवैमुख्यं अयं वाप्युपज्ञमतुः 3089. 5114. व्ययं KUALAJ. 75, a.

वैमृत्य (von 2. वि + मृत्य) n. Verschiedenheit des Preises M. 9, 287.

वैमृधै (von विमृध्) adj. (f. ई) dem Indra Vimṛdh geweiht u. s. w. TS. 2, 5, 2, 1. 4, 1. ÇAT. Bn. 9, 5, 2, 5. ÇĪKṢH. 14, 3, 1, 7. wie विमृध् Bein. Indra's TS. 2, 2, 3, 4. 4, 2, 2.

वैमृध्य adj. dass. Āṇv. 9, 2, 10, 13.

वैमेष m. = विमेष, वैमेष Tausch H. 870. HALI. 2, 418.

वैम्य m. patron.; pl. Sāmś. K. 186, a, 7.

वैम्य्य (von व्यय) adj. das Beschäftigtsein mit Etwas, Obliegen: कार्यं ÇUK. in LA. (III) 37, 16.

वैपधिकरण्य (von व्यधिकरण) n. Nichtübereinstimmung im Casus (Gegens. सामानाधिकरण्य) Śin. D. 282, 2. 283, 7. PRATĪPAR. 80, a, 2. 4.

वैपमक m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 2, 1869.

वैपर्थ्य (von व्यर्थ) n. Nutzlosigkeit VIKR. 29, 18. Comm. zu TAITT. PĀT. 1, 61, 2, 47. 4, 11, 23. 5, 22. KULL. zu M. 2, 139. 3, 284. KUSUM. 50, 11. 60, 11.

वैपत्कश adj. von व्यत्कश gaṇa दारादि zu P. 7, 3, 4. वैपत्कस Vor. 7, 4. 18.

वैपशन (von व्यशन) adj.: मूर्धन् als symbolischer Name eines Monats WEBER, Nax. 2, 349.

वैपश्यै (von व्यश्य) 1) m. patron. des Viçvamanas (eines Liedverfassers) RV. 8, 23, 24. 24, 28. 26, 11. वैयश्य geschr. — 2) n. N. verschiedener Sāman Ind. St. 3, 238, a. PĀNĀV. Bn. 14, 10, 8, 15, 3, 26. LĪT. 3, 6, 80.

वैपस्य m. patron. von व्यस्य Vor. 7, 1. 4.

वैपसन adj. von व्यसन P. 7, 3, 3. Schol.

वैयाकर्ण्य (von व्याकर्ण) m. Grammatiker gaṇa ऋगयनादि zu P. 4, 3, 78. Schol. zu 2, 59 und 7, 3, 3. Vor. 7, 15. Nir. 1, 12. 9, 5. 13, 9. P. 6, 3, 7. सर्वार्थानां व्याकर्णद्वयाकरण स उच्यते MBh. 5, 1681. Ind. St. 5, 159. Śin. D. 119, 7. Schol. zu AV. PĀT. 1, 1. zu VS. PĀT. 4, 145. zu